

ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА В СИТУАЦІЇ РУХОВОГО ЗБУДЖЕННЯ:

- Використовуйте прийом "захоплення": знаходячись позаду, просуньте свої руки потерпілому під пахви, пригорніть його і злегка перекиньте на себе.
- Ізольуйте потерпілого від оточуючих.
- Говоріть спокійним голосом про почуття (що він відчуває, що його хвилює в даній ситуації, що йому хочеться в даний момент).
- Не сперечайтесь з потерпілим, не задавайте питань, у розмові уникайте фраз з часткою "не", що відносяться до небажаних дій (наприклад: "Не біжи", "Не розмахуй руками", "Не кричи").

Пам'ятайте, що потерпілий може заподіяти шкоду собі й іншим.

Рухове порушення звичайно триває недовго й може перемінитися нервовим тремтінням, плачем, а також агресивним поведінням.

Рухове збудження. Іноді потрясіння від критичної ситуації (вибухи, стихійні лиха) настільки сильне, що людина просто перестає розуміти, що відбувається довкола неї. Вона не в змозі визначити, де вороги, а де помічники, де небезпека, а де порятунок. Людина втрачає здатність логічно мислити і приймати рішення, стає схожою на тварину, що зачинили в клітці.

Основними ознаками рухового порушення є:

- різкі рухи, часто безцільні і безглузді дії;
- ненормально голосна мова чи підвищена мовна активність (людина говорить без зупинки, іноді абсолютно безглузді речі);
- часто відсутня реакція на навколишніх (на зауваження, прохання, накази).